

VOOR EENS EN ALTIID

(Once and for all)

Eenakter

door

ENID COLES

vertaling

Linda Slokker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **VOOR EENS EN ALTIJD - ONCE AND FOR ALL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ENID COLES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1985 by Samuel French Ltd
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Winnie

Mevr. Burnett

Charlotte Burnett

mevr. Painter

Patsy Painter

de verpleegster - heeft geen gesproken rol in het stuk

de handeling vindt plaats in het tuinhuisje van mevr. Burnett.

Tijd: De tegenwoordige tijd, begin juni

DECOR:

In het tuinhuisje van mevr. Burnett, begin Juni.

Opmerkingen bij de productie,

Op sommige plaatsen in de tekst waar iemand's woorden worden onderbroken, of "wegsterven" om de een of andere reden, wordt er een vervolg van hun woorden gegeven, zodat het duidelijk wordt wat de spreker had willen zeggen.

Bv. mevr. Burnett "Nee Winnie, nu niet meer. Je hebt wonderen verricht in huis, en ik ben je geweldig dankbaar, maar" (zo is het genoeg)

De kamer is licht en luchtig, en vol planten op plantentafeltjes. Er is een deur naar de tuin en een naar het huis.

Tegen een van de muren staan een rond tuintafeltje en stoelen. Op de tafel staat een klein dienblad met twee koffiekopjes. Mevr. Burnett, een weduwe van achter in de vijftig heeft haar rechterhand in een mitella. Ze zit aan het tafeltje en is bezig bloemen te schikken, voor zover dat gaat met haar verkeerde hand. Op dit moment is ze diep in gedachten, met een bloem achteloos in haar hand.

Tegen de andere kant staat een klein, eenvoudig tafeltje, met kranten, poetsspullen en zilveren schaaltes. Er vlak bij staat een eenvoudige houten stoel. Bij de tafel, in een keurig blauw schortje, bijna een uniform, staat Winnie, die ijverig het zilver aan het poetsen is.

Dit beeld wordt enige seconden vastgehouden, en dan...

Winnie: *(nog tijdens het poetsen)* Ik ben bijna klaar, mevr. Burnett. Nog even deze paar dingetjes. U had het zelf nooit af gekregen. *(er komt geen antwoord. Luider)* U had het zelf nooit af gekregen.

Mevr. Burnett: *(schrikt wakker uit haar dagdroom)* Sorry, wat af gekregen?

Winnie: Het zilver. Met die arm van u. En het huis en alles, voor zaterdag. U had het nooit afgekregen.

Mevr. Burnett: Je hebt helemaal gelijk, Winnie. Ik zou niet weten wat ik had moeten doen.

Winnie: U had het nooit afgekregen, zeker weten.

Mevr. Burnett: Daar ben ik ook bang voor. *(ze gaat door met de bloemen)* gelukkig dat je van die stomme valpartij gehoord had.

Winnie: Ik was totaal niet verbaasd toen ik het hoorde, helemaal niet. Ik kijk wel eens uit het raam en dan zeg ik tegen Rose...

Mevr. Burnett: Lieve Rose. Weet je dat ze me elke Kerst een kaart stuurt, en dat ze altijd om Charlotte's verjaardag denkt.

Winnie: *(iets harder)* En dan zeg ik tegen Rose. Kijk Rose, daar is mevrouw Burnet weer, aan het werk in dat rotstuintje van haar. Vandaag of morgen struikelt ze nog een keer, zeker weten. Dat zei ik dan, ze valt vast nog eens een keer over een van die grote rotsblokken. En wat moet ze dan?

Mevr. Burnett: Maar dat is nooit gebeurd.

Winnie: Maar nu wel. Uitgerekend nu. En net voor zaterdag.

Mevr. Burnett: Ja, dat komt heel slecht uit.

Winnie: En dan zei Rose altijd tegen me: Waarom laat mevr. Burnett het niet aan Alfred over?

Mevr. Burnett: Alfred had al genoeg te doen zonder mijn rotstuintje.

Winnie: Ha. Daar komt de aap uit de mouw. Het is uw rotstuintje. Alfred

mocht het fruit en de groenten en de grote bloembedden doen, maar de rotstuin is van u.

Mevr. Burnett: Ach, het is allemaal van mij, sinds hij van ons is heengegaan. Het ziet er zo verwaarloosd uit. Ik schaam me er diep voor.

Winnie: (*poetst nog steeds het zilver, loopt de tuindeur uit en kijkt naar de tuin*) Maar u hebt heel veel bloemen. Ze zien er fantastisch uit.

Mevr. Burnett: Ja maar het onkruid tiert er welig. Er is niets aan te doen, Winnie, het is me te veel op het moment.

Winnie: (*loopt naar mevr. Burnett*) Weet u, ik weet zeker dat Graham en onze Kenneth wel een keertje met me mee willen komen na de thee, als ik ze lief aankijk.. dan zouden we nog heel wat kunnen doen, voor zaterdag.

Mevr. Burnett: Dank je lieverd, maar ik kan echt niet nog meer van je vragen.

Winnie: We doen het graag voor u.

Mevr. Burnett: Nee, Winnie, meer is niet nodig. Je hebt wonderen verricht in huis en ik ben je ontzettend dankbaar, maar zo is het wel genoeg.

Winnie: Graag gedaan. Ik heb altijd gezegd dat ik terug kom als u me nodig hebt. (*ze gaat terug naar haar tafel*)

Mevr. Burnett: Het kwam fijn uit voor mij, dat je niet ergens anders aan het werk was.

Winnie: O, dat wil Graham niet. Niet meer, althans. Hij vond het goed, toen de kinderen nog op school waren. Alle beetjes helpen. Maar nu verdienen ze zelf en Graham is voorman en nou ligt het allemaal anders. Zo zit dat.

Mevr. Burnett: Ja, ik begrijp het. (*ze gaat staan en kijkt naar haar bloemen. Ze is nog niet tevreden*)

Winnie: Genoeg is genoeg, Winnie, zei hij. Ik wil niet meer dat je de hele week uit werken gaat en je dan nog eens uit de naad werkt in ons eigen huis in het weekend. Ik ben nu voorman, dus dat kan best, zei hij.

Mevr. Burnett: "Groot gelijk" (*Mevr. Burnett gaat richting tuin*)

Winnie: (*merkt niets, en babbelt gewoon verder*) "We gaan lekker uit samen in het weekend, zei hij. Fijn samen weg, nu het nog kan. Je weet het nooit, misschien ben ik morgen wel dood. Dan heb je nog tijd genoeg om een baan te zoeken. En nog iets. Nu ik voorman ben, staat onze auto de hele week in de garage. Leer autorijden, dan kun je er plezier van hebben. Dus nam ik een paar lessen. Ik ben de eerste keer geslaagd, ongelofelijk, nietwaar en zo heb ik over u gehoord. Maandag was het prima weer om de was te drogen en ik had het om half twaalf

allemaal al weggestreken. Dus ik zei: Prima dag. Helemaal geen dag om in Leechester te stoppen. Ik rij een stukje door naar het dorp, om daar een kijkje te nemen. En dat heb ik gedaan. Auto uit de garage gehaald, heel wat anders dan vroeger, toen ik in weer en wind op de bus stond te wachten, en ... waar was ik? *(ze draait zich om naar mevr. Burnett. Mevr. Burnet is gelukkig juist terug met de bloem die het hele boeket af moet maken.*

Mevr. Burnett: Ik weet het niet.

Winnie: O, dat geeft niet. Ik ben bij mevr. Robinson geweest om even sigaretten te halen. *(Mevr. Burnet kijkt vriendelijk bestraffend)*

Winnie: Ja, ik weet het wel, ik heb geprobeerd te stoppen en later nog eens, het gaat allemaal best zolang ik iets doe, maar op het moment dat ik stil zit pak ik weer een sigaret. U weet hoe mevr. Robby kan praten, ze praat maar, er komt geen eind aan en ze was helemaal vol van zaterdag en uw arm en zo. En daarom ben ik langsgekomen en dat is maar goed ook. U had het nooit alleen gered. Zo, klaar is Kees! Ik wed dat die mensen van de catering nog nooit zulke mooie schalen hebben gehad om hun spullen op uit te stallen. U hebt echt alles uit de kast gehaald.

Mevr. Burnett: Ik heb maar een dochter.

Winnie: Ik kom natuurlijk ook.

Mevr. Burnett: Eh... natuurlijk,...je bent hartelijk welkom.

Winnie: Om in huis te helpen, bedoel ik. Er moet toch iemand thuis zijn als jullie in de kerk zijn en in de feesttent. Om een oogje op de cadeaus te houden en zo.

Mevr. Burnett: Dat is heel aardig van je. Ik kan je niet dankbaar genoeg zijn.

Winnie: Doe geen moeite. Mijn huwelijkscadeau voor Charlotte. Ik vind het leuk, ik ben dol op dit huis.

Mevr. Burnett: Ik ook.

Winnie: Veel ruimte, en veel kasten, en ... wat zei u?

Mevr. Burnett: *(probeert het luchtig te zeggen)* Ik gooi het in de verkoop, na de trouwerij.

Winnie: Mevr. Burnett!! Wilt u echt verhuizen? *(mevr. Burnett knikt met een half lachje)* Maar u hebt hier altijd gewoond.

Mevr. Burnett: Heel wat jaartjes, ja. Tijd voor een verandering.

Winnie: Gaat u dan het dorp uit?

Mevr. Burnett: Liever niet. Alleen een beetje kleiner wonen.

Winnie: Maar vindt u het niet vreselijk om hier dan langs te komen, en andere mensen in uw huis...

Mevr. Burnett: Minder erg dan proberen het te onderhouden zonder Rose, en zonder Alfred, en zonder Winnie. *(Mevr. Burnett's halve*

glimlach is nu nog verder gehalveerd, en Winnie is niet achterlijk)

Winnie: Ja... *(ze kijkt op haar horloge)* Bijna vijf voor twaalf. Ik zal deze spullen wegzetten en het poetsdoekje uitspoelen en dan breng ik u uw sherry. Drie glazen?

Mevr. Burnett: Ja, graag. Ik heb ze al klaargezet... je hoeft alleen het blad maar binnen te brengen, maar ik vertrouw mijn linkerhand niet.

Winnie: Gelijk hebt u. *(pakt haar materiaal op)* Morgen doe ik de bovenboel. Blijft er nog iemand over, het weekend?

Mevr. Burnett: Allen mijn broer. Hij is Charlotte's peetvader en hij geeft haar ten huwelijk. De anderen gaan allemaal na afloop weer weg, of wilden een kamer in het "Witte Hart"

Winnie: Dat lijkt me ook beter, met die arm van u.

Mevr. Burnett: Ja. Charlotte heeft ze ingelicht. Jammer, maar ja.

Winnie: Jammer? Gelukkig maar. Anders was u nooit door al dat werk heengekomen!!

Charlotte: *(vanuit de coulissen)* Waar ben je?

Mevr. Burnett: Hier!!

Charlotte: En waar is hier?

Mevr. Burnett: De tuinkamer. *(Charlotte komt vanuit het huis met boodschappen. ze is een actieve jonge vrouw van voor in de twintig. Winnie vouwt de kranten op)*

Charlotte: Wat ben je hier in vredesnaam aan het doen?

Mevr. Burnett: Lieverd, ik dacht dat je met Daniel aan het lunchen was.

Charlotte: Er waren problemen op het landgoed. Hij laat zich verontschuldigen en hij heeft beloofd dat dat op zaterdag niet zal gebeuren.

Mevr. Burnett: Dat mag ik hopen!!

Charlotte: Hallo Winnie. Hang je weer de barmhartige Samaritaan uit?

Winnie: *(met een andere houding)* Een beetje. *(Winnie gaat het huis in, met de poetsspullen en het zilver)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto